

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak:
 Helyben és postán küldve.
 Egy évre 10 frt-kr.
 Fel évre 5 —
 Negyed évre 2 — 50.
 Egyes szám 5 kr.

Előfizetheti helyben:
 TISZTÁNYI K. LAJOS és IFJ.
 CSÁTHY KÁROLY könyv-
 kereskedésében és a kiadóhivatalban
 KUTASI IMRE könyv-
 nyomdájában s a postahivatalok
 útján.

Hirdetési díj:
 Négy hasábolásos péntekkor 5 kr.
 Nagyon terjedelmű s többnapos
 hirdetések alkalmán a leg-
 olcsóbb árú hirdetések fel-
 bélyegdíj minden külön beki-
 rítástól 30 kr.
 Hirdetési vagy hirdetőanyagban
 foglalt újságdíj sora 50 krajcár.
 „Nyitár”-ban megjelölt költsé-
 gény minden postai sora 30 kr.
 Hirdetéseket felvételre a kiadó
 hivatalban, KUTASI I. könyv-
 nyomdájában, valamint ZICHNER
 MÁN H. Köt. iróházában is.
 Név nélkül vagy börtönben
 beküldött levelek nem vétel-
 nek figyelembe.
 Kéziratok vissza nem
 adódnak.

Holnapra.*)

Requiescent. . .
 »Felvérzettek« ismét a ma-
 gyar nemzet sebei. II. Rákóczy Ferenc-
 nek, Kossuth Lajosunk történelmi előké-
 pének amaz örökbecsű kiáltványa szavait
 érzi át ma a legmélyebben, minden ma-
 gyar ember ebben a szép, imádott ha-
 zában.

Kinek szívében ne rezdülne meg leg-
 alább egy parányi hur ezen a napon, mi-
 dőn a történet vezérfátyaljánál, képzeleté-
 ben elzárándokol az aradi gyásztérre, a
 melyen diestelenül, de hőiesen hullottak
 el legjobbjaink az értünk, szabadságunkért
 vívott harc után?! Ki ne érezné annak a
 gyilkos golyóknak hatását, a mely golyó
 ezen a napon leteríté a fővárosban Ma-
 gyarország első alkotmányos miniszterelő-
 kését, a hazájához és királyához egyaránt hű
 Batthyányi Lajos grófot?!

A magyar nemzet minden hű fiának
 gyász ül a szívében ezen a szomorú emlékű
 napon. Bizony, felvéreznek ilyenkor ismét
 a sebek.

Hogy ne? A hőhéri kötél s a gyilkos
 öngyógyó nemzeti szabadságunk vitéz bajno-
 kait ölte meg. Két zsarnok-batalom össze-
 működő ereje nem bírta a hőseket, — eze-
 ket a valódi félisteneket, — megtörni a
 csatában, hanem a galád árulás oda jut-
 tatta őket a bitóra, vagy drága »kegye-
 lemből« golyót röpítettek agyukba.

Irtóztatók. Ezeknek veszniök kellett. S
 az áruló, a bűnös még ma is a földön jár.
 Irtóztató. . .

De hát ha kisírtuk bánatos könyveinket
 a sötét mult gyászos emléke felett,
 ne adjuk át magunkat az életrontó csüg-
 gedésnek, hanem a gondolat magas röptű
 szárnyain emelkedjünk fel hazafias lelkünk
 égő hevével arra a színvonalra, a melyen
 állva, taunástog merithetünk a történet vi-
 lágánál az eseményekből.

Mit tanít a nemzeti dicsőségünket fé-
 nyesen hirdető történelem? Azt, hogy va-
 lamely nemzetnek minél több vértanuja van,
 annál szilárdabb alapon áll annak szabad-

*) Ezen szép cikket a megboldogult
 Szathmáry Károly irodalmi hagyatékából uji-
 tottuk fel Szerk.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Az életbiztosítás.

(Dr. Talmage beszéde.)

Nemrég egy brooklyni egyházban a
 nagyérdemű Dr. Talmage igen érdekes beszé-
 det tartott, mely az életbiztosításra vonatko-
 zólag valóságos védbeszédnek tekinthető. A
 beszédet az „Investigator” alapján következők-
 ben adjuk elő: „Felügyelőségek állittassanak
 fel az országban és a hét bő esztendőben a
 termények egy ötöd részét tartassék vissza.”
 Így szól József az első életbiztosító társaság
 elnöke, melyről a világ tudomással birt. Ál-
 mában Pharaó a Nilus partján állott, és hét
 kövér tehenet látott a folyóból kijönni, melyek
 azonnal a dus legelőre mentek. Nemsokára
 azonban ugyanazon folyóból hét egészen so-
 vány, kiehézett tehen bukkan elő, melyek
 csakhamar felfalták hét kövér testvérüket —
 Pharaó magához hivatva Józsefet, hogy fejtsé
 meg neki eme rejtélyes álmát.

József mihamar kész volt a felelettel.
 A hét kövér tehen mondá József hét bő eszté-
 ndőt a hét sovány tehen pedig hét szük
 esztendőt jelent, melyek az elsőt követni
 fogják.

„Miért is mondá József a hét bő eszté-
 ndő alatt a termény egy ötödét felretesszék és
 fentartjuk a felesleget ama hét évre, midőn
 nem lesz mit aratni.” A király hallgatott a
 jó tanácsra és Józsefet e közhaznu javasla-
 táért helytartóvá tette és a vállalat fejévé.
 A földmivelők terményeik egy ötödét be-
 fizették díj gyanánt.

Az ország minden helyiségeiben alakul-
 tak fiók telepek, ezen nagy egyiptomi életbiz-
 tosító társaság több millió dollárnyi cselekvő

sága. Csak az utódok kövessék a hős elő-
 dök dicső példáját.

Ha történetünk lapjai nem mutatnák
 is ki a haza területének minden egyes láb-
 nyomnyi helyén a nemzeti szabadságunkért,
 függetlenségünkért kiontott vércseppeket:
 az aradi vesztő hely s a budapesti új
 épület« tulságosan elég emlékeztető volna
 arra nézve, hogy a honfiai becsületérzés
 felébredjen bennünk s az adott körülmé-
 nyek közt harcoljunk, küzdjünk mi is
 utólsó lehelletünkig az ösök fenséges nagy
 eszméiért, a nemzeti függetlenségért.

Lelki szemeink előtt állanak legjil-
 kolt hőseink vitéz alakjai. De a rajtok el-
 ömlő vér, a nyakakra hurkolt kötél nem
 szül keblünkben borzadályt. Magasztos,
 lélekemelő még gondolatnak is — meg-
 halni a hazáért. Azzal az eszmével, azzal
 a lelkesedéssel, a minővel Batthyányi és a
 tízenhárom vértanu a zsarnoki uralom hó-
 hérjai előtt állottak, már itt e földön él-
 veztek a jóknak megígért mennyország bold-
 dogító üdvösségét.

Hiában örvend az önkény, — mi-
 dőn látja szabadsághőseinek nyom-
 orult kivégeztetését; mi büszkén tekin-
 tünk azokra a gyászos bitókra, fájó szív-
 vel bár, de emelkedett lélekkel halljuk a
 golyók sivatását, vitézeink egyetlen gyász-
 danáját.

Örök intőjelek ezek a magyar nem-
 zet előtt, hogy lelke egész erejéből küzd-
 jön függetlenségéért, teljes szabadságáért.
 Buzdító példák azok a hősiei kitartásra a
 szent eszme harczaiban. S ezeket a cselek-
 vésekre készítő nagy emlékeket nem tudja
 többé senki és semmi eltörölni soha a tör-
 ténelem ékesen szóló lapjairól, s nem ké-
 pes kiirtani a magyar nemzet kebe-
 léből.

Dicsőség, örök dicsőség neveiteknek
 hősi bajnokok! Hála, elenyészhetlen hála
 ragyogó emlékeknek szabadságunk bátor
 hősei!

Nem tiportuk el mi azt a szent zás-
 lót, a mit kezetekből erőszakkal kicsavar-
 tak a gyilkos hőhérok. Meghordozzuk még
 mi hazaszerte dicsőségesen azt a lobogót,
 melyre ti az ellenség vérvél irtatók fel azt
 a varázsszöveget: függetlenség.
 S ha reményünk teljesül: akkor ün-

neljük meg legméltóbban dicső emléke-
 tetek.

Es te legnagyobb, legfelségesebb élő
 tanu azokból az időkből, Turinnak kegye-
 lettel imádott remetéje te, a ki legtöbbet
 kecseregél a száműzés sötétlen kanyerón a
 magyar nemzet gyász felett, soha nem
 lankadó reményed merítsen áditó tápot ah-
 ből a tudatból, hogy itthon is vannak még,
 a kik veled éreznek, a kik ma igaz szív-
 ből, tiszta lélekből ünnepelnek.

Hogy is mondta a költő? — Lesz
 még egyszer ünnep a világon!
 Ez a függetlenség ünnepe lesz.

— Belföldi híre. Ujvidéken a bács-
 megyei gazdasági egyesület a 16—18 napjain
 termény-, gyümölcs- és méhészeti kiállítást
 rendez. — Nógrád megye szécsényi ke-
 relete főszolgabírájává Baross Árpád eddigi
 helyettes főszolgabíróvá választották meg. —
 Szabadkán a polgármester felfüggesztette
 állásától Sztoček Károly alszámvévőt. —
 Nagy-Károly városa ezer fírtot szavazott
 meg a zilah-zsibó deési vasút építési költsé-
 geire. — Október 6. Az aradi vértanuk
 emléket a fővárosban is kegyeletesen fogják
 megünnepelni. A gyászmezei ferenc-rendiek
 belvárosi templomában tartatik. — Iskola i-
 takarékpenztára legutóbbi kimutatás
 óta ismét tizenkettő alakult, 18 kezelő tanító-
 val. — A legutóbbi hadgyakorlatokról,
 a Times katonai munkatársa, igen
 dicsérőleg nyilatkozik. Különösen kiemeli a
 tüzérséget s a huszárokat, a tiszti karrol pe-
 dig nagy elismeréssel szól. — Heneberg
 altábornagyot, a honvéd lovasság főfelügyelő-
 jét, az ösi hadgyakorlatokból kifolyólag, leg-
 közelebb magas katonai érdemrenddel fogják
 kitüntetni. — A gyümölcs-kiállítás
 megnyitása a városi iparcsernyekben hétfőn
 délután egész eszembent végbe. — Köz-
 égészségügyi kongresszus A
 bécsi közegészségügyi kongresszusnak mintegy
 600 tagja hétfőn Budapestre érkezett. Pozsony-
 ban, Vácson és Budapesten igen szívesen
 fogadták őket.

— Országgyűlés. A képviselőház teg-
 napi ülését nagy érdeklődés közt egészen a
 választások veték igénybe. Elnöknek megvá-
 lasztott Pécsey Tamás 282 szavazattal
 281-gyel; alelnökkül Csáky László és
 Bánffy Béla grófok választották meg egyen-
 kint 223 szavazattal. Ezután a jegyzői kar
 választott meg s ezzel együtt háznagyul
 Kovács László. Jegyzőkül megválasztat-
 tak: Beöthy Algernon, Dárday Sándor, Josi-
 povich Géza, Szathmáry György, Tibád Antal
 és Törs Kálmán.

A képviselőház törvényesen megalakított
 nak jelentetvén ki, a miniszterelnök és Ma-

darász felszólalásai után beadattak a szavaza-
 tok a bíráló bizottságokra, melyek tagjai a
 mai ülésben teendik le az esküt.

Ülés után a ház tisztikara Péchy Tamás
 elnöknek üdvözölt, kit gróf Csáky László
 első alelnök üdvözölt a tisztikar élén és ne-
 vében meleg, barátságos szavakban, me-
 lyekre Péchy szintoly hangon felelt. Több mi-
 niszter és Tisza Kálmánnal élükön, üdvözölték
 ez alkalommal a ház elnökét.

Fiuma után Zágráb. A „B. H.” távirata
 szerint a zágrábi közsegénység Dr. Zahar el-
 lenzéki indítványára elhatározta, hogy a város
 nevében fölíratot intéz ő felségéhez, bevádolvá
 a koronánál a kormányt s a bánt, a miért a
 város fejlődése elé akadályokat gördítenek.

— A bolgár ügyek. A porta a bolgár
 kérdésben minden nap más javaslatokkal áll
 elő, mindennap más lében adja fel ugyanazt,
 hátha talán eltalálná az igazit, mely szája izere
 lesz Oroszországnak is, meg a többi hatal-
 maknak is. Hogy Bulgáriával, népének, kor-
 mányának akaratával mit sem törődjenek, azt
 éppen nem lehetne állítani, mert éppen ez a
 Bulgáriában megtestesült akarat, — ez a baja
 Törökországnak is, meg Oroszországnak is.
 E határozott akarat erőteljesen nyilvánul a
 Havas ügynökségtől eredő sophiai táviratban.
 A bolgár kormány el van határozva minden
 kény szerrendszabályokak el-
 leneségülni, de hajlandó a bekés-
 szandéku tanácsot meghallgatni. A bolgár ve-
 zérferfiak úgy tudjuk, hogy azt a büvszót,
 melyet a porta hiába keres, Berlinben fogják
 kimondani s remélik, hogy a válság a tavasz-
 szal másutt jut megoldásra, nem pedig Bulgá-
 riában.

— Külföldi hírek. Crispi olasz kor-
 mányelnök tegnapelőtt reggel utazott el Fried-
 richsrubelből; a kancellár és a fia kikisérték
 a pályaházba. — W a n g e n francia altisz-
 t, kit a legutóbbi francia-német határ-affairenél
 Kauffmann német katoná megsebesített, el-
 zszí eredetű, még pedig furi család fia s tel-
 jes neve: báró Wangen geroldsecki gróf. —
 A c a r r o l csodakép írjak, hogy a napokban
 rendőri fedezet nélkül mert Kopenhágában
 körül kocsi s a boltokba vásárlások végett
 betérni. G e n t városában vasárnap több száz
 anarchista és szocialista egymás közt összeve-
 szett s végül revolver lövésekkel folyt a ka-
 paczitálás, úgy hogy számos sebesült maradt
 a színhelyen. — S z e r b o l g á r e g y e z-
 m é n y. A szept. 27 én aláírt szerb-bolgár
 vasuti egyezmény határállomásul a már épülő-
 félben levő Czaribrodöt tüzi ki, — a forgal-
 mat odáig Szerbiá kezeli. — A g ö r g k i
 r á l y október 3-án fogadta Bécsben gr. Kál-
 noky külügyminisztert. — A k o l e r a. Mesz-
 színaból jelentik, hogy a kolera színében van
 a fővárosban, — de annál inkább terjed a
 vidéken.

Ha azonban rendelkezésünkre áll a díjak fe-
 dezésére szolgáló pénzüsszeg és kötelességünk-
 nek mind annak daczára sem teszünk eleget,
 úgy nincs jogunk az utolsó ítéletnél Isten
 nagylelkűségére számíthatni.

Akkor rosszabbak vagyunk, mint Paine
 Tamás, rosszabbak mint Voltaire (!) és rossz-
 zabbak mint Shaftsbury. A biblia kerekén
 kimondja — rosszabbak vagyunk mint a hit-
 tetlenek. Ha a halotti bizonyítvány ki van ál-
 litva és 30—60 nap eltelt és az életbiztosító
 társaság hivatalnok eljön a gyászoló család-
 hoz, hogy a kötvényben kitett összeget kész-
 pénzben kifizesse, akkor bizony ezen hivatal-
 nok nyilván vallásos cselekedetet művel, mi-
 ként Jakab apostol mondja: „Igaz hit, mely
 égi atyánk, a mi Istenünknek is kedves: az
 özvegyeket és árvaakat bajaikban megláto-
 gatni” stb.

Krisztus vallása is azt parancsolja, hogy
 a népek nem csak a jövő, de jelen boldog-
 ságán is kell fáradozunk. Midőn Henekiák
 haldozott is ekként szót a parancs: „Hozd
 házatad rendbe, mert te meghalni fogsz, nem
 pedig élni.”

Mai napság e parancsnak ily értelme
 lenne: Csinálj végrendeletet; fizesd ki tarto-
 zásaidat; örökösiednek ne hagyj hátra értek-
 telen részvényeket és jelzálogokat, stb.

„Hozd házatad rendbe.”
 Gondoskodjál a bőség idején ama időkre,
 midőn a termés nem lesz kedvező.

Az emberek gyakran a halál követke-
 ményeit csak szellemi oldalról fontolják meg
 és nem gondolnak arra mily hatással van a
 halállal sújtottakra a szűkség, nagyon helyte-
 len dolog tehát csak szellemi jólétre lenni te-
 kintettel, s csak a jövő boldogságról álmodoz-
 ni, a nélkül, hogy a csaiád földi nyomorára
 is gondolna az ember. Meghalhattok egy
 dollárnyi vagyon nélkül és mégis lehetetek

obozon a gyár-
 és MOLL A.
 t ezége látható,
 és állatbajok,
 kók, vértőlúds,
 nál Egy erede-
 gyszertáraiban.
 szállító, Bécs,
 zoznál kevesebb
 ben.
 e Soiditáporai
 gyszer s min-
 et mondok ér-
 eszik.
 tschlag-ban.
 MOLL A.
 áírását viseli,
 ny, esz, min-
 atás alakjában
 áoknál. Bel-
 ás, kolika és
 kr. o. é.
 gyszertár és
 szállító Bécs,
 gnél kevesebb
 oz Bécs.
 sója vidéke-
 50 füvvel,
 óhajtok tar-
 tettel
 cholup-ban
 il, Tamássy
 ökné.

Az elégedetlen Fiume

— Uj bonyodalom. —

A fumei állapotok most már csakugyan tarthatatlannak kezdenek lenni.

Az ismételve felmerülő bonyodalomokról a fumei hangulat lassu megrongálásáról időnkint értesítettük már olvasóinkat. S ismételve kifejeztük azon nézetünket, hogy a provizoriummal és rendezetlen viszonyokkal anélkül is megvert szép kikötőváros panaszos ügyei döntő helyen alapos megvizsgálást és méltányos elbánást igénylenek.

Ez azonban nem történt meg. A „laissez faire laissez passer“ politikája tovább is megmaradt. A fumei szabályozási kölesön ügye, az iskolai nyugtalanságok, számos más kisebb-nagyobb vitás ügy maradt, ahogy volt, — pedig nem jól volt, — s most már azon a ponton állunk, hogy nemcsak a fumei municipium, de az odaváló közönség is a „sérelemsek“ utjára lépett.

Az ott keletkezett hidegséget már honfi társaink is tömegesen érezhették júliusban, az országgyűlés alkalmával s még inkább augusztusban, az országos tüzoltógyűlés alkalmával.

A fokozódó elhidegülésnek, — melyet ószinte hazafiai fájdalommal kell konstatalnunk, — oka újabban főképen a városban átvezetendő vasúti vágányok kérdése volt, melyet sikerült úgy kihagyatni, hogy az elkészített fumei municipium a Deák szobor leleplezésére (ahová különben sem hívták meg testületileg) küldöttséget nem menesztett, hanem e helyett panaszt tesz a közlekedési miniszteri um ellen az országgyűlésnél.

Mióta Fiume Magyarországhoz tartozik ilyen eset nem történt. Röviden meg kell tehát ismertetnünk.

Fiumében rég felszólalások tárgyát képezte, hogy a faexport számára nincsen elég rakodó hely.

E baj elhárítása végett még az elmúlt évben enquet-tárgyalásokat tartott a kormány Fiumében. Ezek eredménye az lett, hogy lerakodó helyül a Fiumára folyó torkolatánál képződött u. n. Deltát találták legalkalmasabbnak, jóllehet e kis földrészt már Horvátországhoz és nem Fiume területéhez tartozik.

Ezt a kormány el is fogadta s az országgyűlés 570 ezer forintot szavazott meg a költségekre. A Deltát a közlekedési miniszterium megvette az államvasutak számára s egy forgó hid is épülőben van rajta. Csak éppen arról szó még, hogy az államvasutak állomásától a vágányokat, (amelyek a kikötő hosszán már régebben el vannak helyezve) a Deltáig meghosszabbítsák még pedig (és ebben fektűd az összehittközés pontja) a város néhány szép utcáján keresztül.

Baross Gábor közi miniszter ezen kérdést egy bizottság által f. év január havában megvizsgálattá. A kiküldött bizottságban Fiume város küldöttei is részt vettek s aggályukat fejezték ki, hogy a vasúti, vágányok, amelyek a Via del porton és az Úrményi téren (a színház mellett, Fiume legkellemebb parkozott terén) voltak vezetendők, nem-e zavariják meg a város forgalmát, szépségét és nyugalmát? S nem-e volna jobb a va utat a tenger felé eső részen, kerülve vezetni a Deltára. A bizottság azonban az előbbi vonalat találta egyedül czél szerűnek és kivihetőnek

A fumei képviselők előadták a dolgot a város közgyűlésén s a közgyűlés szótöbbséggel elhatározta, hogy föliratban kéri meg a közlekedési miniszteriumot, hogy e városra nézve fölötte hátrányos terv elejtésével a vasutat a kikötő mentén, kerülettel vezesse a Deltára.

Baross miniszter erre jul. 22-én egy szakszerű, de igen erőlyes s a város municipális jogaira egyáltalán snlyt nem fektető leiratban kifejtette azon okokat, a melyek a város által kért kerülő összeköttetést, (mely különben is háromszor olyan drága lenne) nem fogadhatja el; tehát reményli, hogy a város az ő intencióinak érvényt fog szerezni. Egyben aug 16-ára új bizottsági tárgyalást rendelt, mely a panaszokat a helyszínen megvizsgálja s ebbe Fiume küldöttségeit is meghívta.

Fiume municipiuma időközben közgyűlést nem tartván, a podesta helyettese az aug 16-diki eljárás elhalasztását kérte. míg a municipium a maga képviselőit küldheti. A közlekedési miniszter azonban erre való figyelem nélkül, tisztán állami emberekkel megtartotta a tárgyalást, mely természetesen ezuttal is a város ellen ütött ki.

Erre Baross Gábor miniszter egy legújabb keletű elhatározásával az államvasutak igazgatóságát az Úrményi téren átvezető összekötő vonal kiegészítésé utasította s erről a várost az okok fölörölása mellett azzal értesítette, hogy elvárja Fiumétól, hogy kivánságaitól el fog állani, egyebekben pedig értesíti, hogy az államvasutakat már utasította a munkát végrehajtására.

Igy került az ügy a fumei municipium legutolsó közgyűlése elé, mely a közönség tetszénnyilvánítása mellett elhatározta, hogy egyenesen az országgyűlésnél tesz panaszt a közlekedési miniszter jogsértő eljárása ellen.

A közgyűlés egyben utasította a tanácsot, hogy a kormány esetleges építkezése esetén fumei törvényszéktől kérjen bírósági védelmet.

Hogy mindezek milyen benyomást tettek az a nélkül is rég elégedetlenkedő fumei lakosságnál azt az fogja legjobban megítélni, a ki tudja, hogy Fiumében horvátok is laknak, a kik az ilyen eseteket nagyon ügyesen kitudják használni a maguk javára.

A magyar sajtó egy része, mint több előző esetben, úgy ezuttal is elköveti azt a szerencsétlen és eléggé nem kártható balfogást, hogy a fumeieket nyomban elítéli. Sőt van olyan is, a ki a közjogi helyzet minden ismerete és méltatása híján az egészet frivol könnyelműséggel, az ország ellen intézett hazafiatlan támadásnak tünteti föl s a mellett a fumei úepet csunya haszonleséssel vádolja.

A ki azonban tudja, hogy a szerencsétlen provizorium folytán (melyet elvégre is mi csináltunk) Fiumének kiveteles municipális állása és ehez mért jogai vannak; a ki továbbá tudja azt is, hogy a hazától elszakított kis ki kötváros mennyi becsülettel és szívóssággal őrizte mindig municipiumának sánczeit között a hazafias gondolatot: s a ki végül tudja azt is, hogy az állami hatóságok az utolsó időben mennyi semmibehevést és kíméletlenséget tanusítottak Fiume különállása és jogai iránt: az nem fog ítéletében így tévedni.

Baross Gábor közlekedési miniszter min-

denesetre erőlyes ember. De a főnálló jogokat úgy látszik, ezuttal ő sem ismeri eléggé. S nagy hiba, hogy leirataiban ezen tájékozatlansága dacára i t is, épügy, vagy még jobban mint a fővárosnál tette, oly tapintatlanul parancsoló hangot használ, mely sem az eszélyesség sem pedig a jogszerűség próbakövet nem állja ki.

Es ezt főképen olyan kérdésben lehet sajnálni, a hol az elérendő csekély előnnyel szemben a „magyar korona gyöngyének“ nemcsak rokonszénve, de politikai állása is kockára van vetve llyet nem szabadna cselekedni; még akkor sem, ha világos jog volna rá. Pedig az sincs.

Mindezekben a dolgokban a valódi hazafiak nem azt fogják óhajítani, hogy ezen áldatlan harczt Fiumével tovább is folytassa a kormány; hanem azt, hogy a kormány vezetője maga vizsgáltsa meg ezen szerencsétlen balfogások egész sorát s most már mulhatlanul és gyorsan intézkedjék a fumei sérelmek lehető orvoslása végett.

Nekünk egyáltalán nincs arra szükségünk, hogy barátjainkból is ellenségeket csináljunk magunknak!

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

»DEBRECZEN«

politikai, társadalmi és közgazdasági hírlapra

Oktober 1-én új évfolyam kezdődvén, fel

hívjuk azon t. olvasóinkat, kiknek megrendelése

lejár, az előfizetés megújítására.

A „Debreczen“ megjelen naponként pén-

tek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak ugy helyben mint vidékre

Félévre 5 frt.

Negyedévre 2 frt 50kr.

Hirdetések a legjutányosabb árak mel'ett a

kiadóhivatalban vételnek fel.

Szíves bizalommal felkérjük tehát a n. é.

közönséget, hogy az előfizetési pénzeket hoz-

zánk mielőbb beküldeni sziveskedjenek, ne-

hogya a lap küldésében fennakadás történjek.

Előfizetések és hirdetések a lap részére

Debreczen (Főpiaz, Sz. Nagy Károly ház) Ku-

tasi Imre nyomdájába küldendők. Helyben elő-

fizethetni Telegi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly

urak könyvkereskedésében is

A „DEBRECZEN“ kiadóhivatala.

HELYI HIREK.

* **Oktober 6.** Holnap lesz a gyászemlékü nap, mely annyi keserűt, annyi bánatot hozott magával. A seb, melytől ekör nemzetünk testén ütött a zsarnokság, nem fog behegedni mindaddig, míg el nem érjük azt a célt, melyért a vértanuk meghaltak, t. i. hazánk függetlenségét és önállóságát! Az aradi Golgothán s a budapesti új épületben elhunyt vértanuk emléke e szent cél kivívására lelkesítsen bennünket! Debreczen polgárai! Róvjátol le a vértanuk iránt a kegyelet és hálaadókat azzal, hogy az emlékükre rendezett gyászistenti-tiszteletlen minél nagyobb számban jelenjetekek meg! Szabadíts! itten hordozák véres zászlóidat, e földön, e városban lobogjon legmagasabbra a hazaszere-

vet lángja! A síró ősz szellő Arad felől száll hozzánk, az is a vértanuk haláláról suttog. Emlékezzünk! . . .

Az 1848—49-iki magyar önvédelmi harc 1849. október 6-án Aradon kivégzett vértanui gyászemlékére 1887. október 6-án d. e. 9 órakor gyászistentiszteletet tart a debreczeni 1848—49-ki honvéd egyesület a r. c. templomban, melyre a mélyen tisztelt közönséget hazafiai tisztelettel meghívja. E napot a színházban is megülik, a meny nyíben e nap alkalmára diszeloadás lesz, **Jókai Mór „Szigetvári vértanuk“ cz. történelmi drámája kerül színpadra.**

* **Népesedés.** Szept. hó utolsó hetében született városunkban: I. Református: törvényes 13 fiu, 18 leány, — törvénytelen 2 fiu, 2 leány, — együtt: 35 Egybekelt 8 pár. II. Evangélikus: — 0. — III. Róm. katolikus: törvényes 2 fiu, 1 leány, — törvénytelen 1 fiu, 1 leány, — együtt: 5 — IV. Zsidó: törvényes 1 fiu. — Egybekelt 1 pár. Elve születők összes száma 41, melyet ha egybe vetünk az elhaltak számával: (37) a száporodás = 4.

* **Városi földek bérbeadása.** Ma d. e. történt meg az ohati pusztá bérbeadásának második árverése. Az ohati telekházi pusztarészt, melyet eddig Katz Herman bérelt, a Fried-testvérek nyerték el 28501 frt évi haszonbértért, — a másik pusztarészt pedig Fried Emil nyerte el 22100 frt évi haszonbértért. Megjegyezzük, hogy a vasut kiépülése után a bérösszeg 20 százalékkal emelkedni fog. Eddig e két pusztá részért 32 000 frtot kapott a város, így a bérleti összeg most 18,601 frttal több.

* **Munkások megvendégelése.** A takarékpénztár piaci két emeletes bérházánál dolgozó 150 munkást a vállalkozó Gregersohn és Fischer czég tegnapeste 5 órakor a helyi vasut külön vonatán a nagyterdei Dobos pavilonba kivetvén, fényesen megvendégelte azon alkalomból, hogy a vállalat tárgya: az épület már fedél alá vétetni megkezdett. — Szép látvány volt a diszesen kivilágított csarnokban összegyűlt, s máskor zajos voltáról híres munkás csapatnak vidor ugyan, de tisztességes és csendes mulatságot szemlélni; mely mulatság azért egészen családias, festelen színnel bírt. A második fogás előtt a vállalat jelenvolt összes intéző személyzetéből kivált Györfly ur és a munkást s rendes munkást méltányló toasztot mondott, eltervén őket mind és egyenként s kijelentvén azt is, hogy viseltükkel, munkájukkal a vállalat különösen meg van elégedve. — Erre a munkások egyike — Muladi József — a vállalat főmérnökét Novák urat köszöntötte fel viszont, még pedig rögtönzött ekes rigmusokban, — s mondani se kell, hogy a kelkes eljenzes felvillanyozta a vidáman bankettező sereget, — kik vacsora után az oda rendelt cigányzene hangjainál bizonyosan a késő éjbe nyult kedélyes és festelen lakomára örömmel fognak emlékezni.

* **Szócsek.** Az új református templomba a szócsekek Thek Endre budapesti műasztalos készíti 1000 forintért. A szócsek a templom építési stíljúne: megfelelőleg goth modorban készült.

boldogok, ha nem volt módokban is övéitekről gondoskodhatni mert ti bizhattok Isten végtelen kegyességében, ki az özvegyeket és árvaakat nem hagyja elveszni; ha azonban képepek lettetek volna egy életbiztosítási kötvény díjainak fizetésére és azt elmulasztottátok, akkor bizony kis lelkűség tőletek, ha ti az égbirodalmába akartok bevonulni, míg övéitek az árvaházakban keresnek menhelyet.

Ford. Wertheim József. (Vége köv.)

A kosár.

— Regény. —

Írta: V. Gaál Karolina.

— Leona kilovagolt, szülei látogatáson vannak! — mondá Sósokutiné, meg lesznek lepetve, hogy minket itt látnak.

— Bizony nem ilyen fogalmam volt a bárók lakásáról, sóhajtá a gróf, — minő öreg, roskadt épület ez! Belseje undorítja szép izlésemet; csaknem foszlányokat láttam min denütt!

— Na de ne legyen ilyen rossz, kedves gróf már mondtam, hogy szoros illedelemből megkellett önnek ez egyetlen és utolsó vizitet tenni! . . . Szegény leánya, mit gondolhattott ön felől, hogy oly kedves udvarlója felesé jön!

— De báróné, csak legalább czél volna ez ide jövetelünkhöz kötvé! Higgye el, Leona engem nem szeretett soha, s ezt tudja, semmi vágyam vele újra kezdeni! Mi haszna ha már a millióknak vége!

— Ej, nem hiszem én, hogy ne volna a bárónak eldugott kincse! Fősvény ember az! Csak nem kell oly restnek lenni uram, bátor ság és a jutalom el nem marad!

— Nagysád jól tudom, hogy csak biztat, de én nyíltan ki mondom, Leonát nem vehetem el!

— Ki mondja, hogy vegye el! Hisz a mi idejövételünk csak egy kis pünkösdi kirándulás; ha csakugyan nem akarja ön Leonát

már elvenni legalább vetesse velök észre, hogy vége mindennek! Legyen hideg hozzájuk, s nem is vagyunk kénytelenek itt maradni, át mehetünk Lakfalvára, itt van közel, hol a búske szép Cornelia nyaraló lakan időz báró Petterinével, s ennek hával Gusztival!

— Bravó, tehát akkor oda is elmegyünk, a fővárosban oly sok udvarló vette körül a szép nőt, hogy kedvem se volt hozzá közelitni, falun talán némi érdeklődést fejthetek ki előtte. De tudja e nagysád bizonyosan, hogy itt közel lagnak?

— Hogy ne tudnám? Megvagyok hiva oda egy estélyre, mely Pünkösöd másodnapján tartatik. Petteriné jó barátóm, már előre ismeri nevem a grófné. Ön pedig Petterinek jó barátja!

— Ezt már szeretem, ej be sokat köszönhetek én nagysád leleményességének! Legalább lesz egy kis falusi kalandom!

A gróf magas, szőke, kék szemű s igen elegans férfi volt, de határtalan szélessége miatt kevés nőtől kegyeltetett. Külömben igen keresett modoru volt, s jól adta a kevélyt, a fitnyálót.

Báró Sósokutiné 45 év körüli, kedves, csészőző asszonyság volt, ki mindig tartott a skárban néhány gavallért, hogy azokat a leányok számára szétoszthassa. Élete párja, a tisztelt férj, nem sokat törődött e világi ármánykodásokkal, szerette a jó asztalt, s a vig baráti köröket.

Egyetlen fiok az ezrednél szolgált, kevés bajt okozott szüleinek azonkívül, ha pénzzel jól ellátták időnkint.

Leona remegett szobájában, mint a nyárlevél, nem akart estebéd előtt megjelenni, mert lelki állapotát alig tudta rendbehozni. Gyűlölete most már tetőpontra lépett e gróf iránt, mert őt látva s Jenővel egybe hasonlítva, csak semmi volt ehez képest.

Halkan nyitá fel Lizi az ajtót, nagysád mondá, a vendégek a kertben sétálnak, egy lovas volt itt e levelet hozta nagysádnak, nem tudom honnan, sebesen elment, im itt van!

Egy bepecsételt esomagot nyujta át, mely könyv alakú tartalmuak látszott.

— Könyv, mondá Leona, ismerősöm-től!

— Folyvást lovagolni van még nagysád?

— Kérdé hamisan és mosolygott.

— Egész estig jó Lizi! — mire a leány elment.

Leona egész testében remegett, a boritékon ismeretlen kézirat volt, de mégis érzé, hogy ez őt érdekelné fogja. Gyorsan tépte le a pecsétet.

Egy könyv, egy levél hulltak ki a boritékból.

A könyv „napló“ czimet viselt, kézirat volt.

A levél így hangzott:

„Imádtok Leona!

Elmondtuk egymásnak az istenhozzádot, én másnap vérző szívvel elhagytam a vidéket, meggyőződtem, hogy szeretni kezdett ön, de a véletlen bizalmatlaná tette irányomban. Igazat adok önnek, oly tiszta kebel, mint öné, méltó, hogy olyan szivre találjon, melyre igazán érdemes.

Megvallom, hogy én már szerettem, és csalódtam! Megvallom már Leona, mert tudja meg, hogy orvosaim, kik környeznek, azt nyilvánítják, mikép súlyos betegségnek nézek elibe.

Ha olyan beteg leszek, meg is hallhatok; elgondoltam, mily oktalanság volt szép lelke bizalmát meg nem nyernem, s el mondanom a valót, hisz a kegyed angyali jó lelke engem meg nem bántott volna azzal, hogy az illetők előtt eláruljon.

De nem magamért hallgattam én Leona, hanem azokat kíméltem ön előtt, kik azt valóban nem érdemlik Oh mint reszket e toll kezemben, forró, égető hőség dul ereimben, s nekem nem mondja senki: „ó mily forró a homlokod, mi bajod?“ Mint önnek mondá jó atyja, kit annyira tiszteltek.

Alig bírok írni drága Leona, de ezzel önnek és magamnak is tartozom. Önnek, mert láttam küdelmet, ön megbánta, hogy szeretni kezdett . . . egy oly férfit, kinek már kalandja

volt! Ártatlan angyal! Hol volt, hol talál olyan férfit, kinek legalább 20 kalandja nem volt, s nekem csak egy volt! S ön elítelt, megöltá, hogy kezét atyjától megkérjem, pedig most arám volna, s régebben elmondtam volna titkomat, s titkát azoknak, kik annak részesei.

Azokban ha tudnám, hogy meggyógyulok, s e ház el nem pusztít, még se mondanám azt el, de ha meghalok, soha ne szőgyelje Leona, hogy engem szeretni vélt! . . . Jellememen nincs szennyfolt, csak szerettem, s az nem volt bűn

Szerettem Aranyteleki Corneliát, Baldacco gróf szép bájos ifju nejét, kivel egy álarcosz bálban ismerkedtem meg. Istenemre nem illik dicsekedni, de Cornélia volt a ki engem télbátorított.

Mikor megtudtam, hogy magyar nő, akkor már rabja voltam, s fájt, hogy öreg férje ily kincsessel bírt.

A kaczer nő sokáig fogva tartott bűvös halójában, két évig volt viszonyunk. Ekkor kezdém észlelni, hogy egy újabb jövevény kezdé őt elfoglalni.

Volt sok imádója, de én a legboldogabb voltam, míg a széles gróf Tellneki oda nem érkezett.

Igen, e csapodár, ki jobban tudott szépelegni, mint én, Cornéliával engem csálni kezdték.

A legelső sejtélemnél megdöbbenve, büszkén vonultam vissza. Cornélia szeretett csilogni. Gazdag volt, de még is őrlt az aján-dekoknak: pár választékos piperecczikkal kívántam neki kedveskedni: mig kegyben álltam; de gróf Tellneki nem teheté azt, szegény ördög, ki neha a kártya asztalhoz folyamodott segédforrástért. . . . Bocsánat, kénytelen vagyok róla így szólni! . . . Száz aranyat kért tőlem egy napon, s én rossz kedélyben lévén, adtam ugyan neki, de szemérem lobbantám, hogy Cornéliánál feltolta magát Aranyaimat szőbre rakván, azzal távozott, hogy: „annak idejében számolni fogunk.“ Kész leszek, a mikor tetszik“, felelém.

Ez idő óta elhagytam Cornéliák palotá-

zi szellő Arad felől vértanuk haláláról

magyar önkéntesek 1849. október 6-án...

Magyar önkéntesek 1849. október 6-án...

Magyar önkéntesek 1849. október 6-án...

Magyar önkéntesek 1849. október 6-án...

Magyar önkéntesek 1849. október 6-án...

Magyar önkéntesek 1849. október 6-án...

Magyar önkéntesek 1849. október 6-án...

* Színház. Az új színdarab első operette előadása is végbement...

A kis Czelia kezdetben hidegnek találta a debreczeni publikumot...

A színházak mai kultuszában akad ember, a ki már szójátékok is csinált...

Színházi tizparancsolat a — publikumnak: 1.) Én vagyok a te színházad...

* A felolvasó kör múlt évi jelentéséből közöljük a következő érdekes részletet...

Bocsánatot kérünk azon m. t. hittanár urtól, a ki oly buzgón gondoskodik a debreczeni hírlapírók lelki üdvösségéről...

A kis Czelia kezdetben hidegnek találta a debreczeni publikumot...

A szójátékok mai kultuszában akad ember, a ki már szójátékok is csinált...

Színházi tizparancsolat a — publikumnak: 1.) Én vagyok a te színházad...

* A felolvasó kör múlt évi jelentéséből közöljük a következő érdekes részletet...

Bocsánatot kérünk azon m. t. hittanár urtól, a ki oly buzgón gondoskodik a debreczeni hírlapírók lelki üdvösségéről...

Bocsánatot kérünk azon m. t. hittanár urtól, a ki oly buzgón gondoskodik a debreczeni hírlapírók lelki üdvösségéről...

Bocsánatot kérünk azon m. t. hittanár urtól, a ki oly buzgón gondoskodik a debreczeni hírlapírók lelki üdvösségéről...

rinti osztályozását. Ha mindamellett osztályozni akarjuk a felolvasott munkákat...

* Kinevezések. A pénzügyminiszterium Zádor Mór debr. adóhivatali tisztet a békési adóhivatalhoz III. oszt. ellenőrré...

* A legény fölpattant. — No, menjek kend isten hírével, majd irok levelet. Csokolóztak s az anyja indult már, mikor a legény hirtelen rákiáltott...

* Miatourneur? A tournüre a jogtudomány szempontjából: „a valódi tényállás tulzása; az orvostudományéból: „a megzavart agyműködés tünete; a teológiából: „az emberi testnek vetkes eltorzítása; a bölcsészetéből: „a negatív lét a pozitív lét fölött; a filológiából: „idegen utórag a honi törzsen; a történelemből: „a 19-ik század második felének ferde kinövése; a fizikából: „a sulyponat természetellenes kihelyezése; az építészetből: „nem illő helyen alkalmazott dekoratív; az esztétikától: „a megtevélyedett szép érzet jele; a világereskedelem szempontjából: „a közönség ámitása műszerekkel. Általában pedig: egy nagy ostobaság.

* Piaci árak. 1887. október hó 4 én megtartott hetivásárról. 1 Mm Buza 620-600-580 1 Kétszeres 510-500-490 1 Rozs 440-430-420 1 Árpa 450-440-430 1 Zab 440-430-420 1 Tengeri 580-565-550 1 Köles 500-475-450 1 Zsak Burgonya 120 100 Szalonna 65.00 64.50 - 63.00 100 Háj 54.00 53.00 - 52.00

* Érmelléki hírek. Kazvinsky, diószegi esperes-plebános kerületének minden iskoláját meglátogatta s mindent rendben talált. — A szem- és köthártyalob több közönségben fellépett; Szt-Jobban többen betegedtek meg. — Kiss Mihály erdélyi földbirtokos nőül vette Rimay Ilkát. — Székelyhidon tüzijátékok rendeztek, a mely szépen sikerült s a melyben nagy közönség gyönyörködött. * Vasuti baleset történt ma d. e. az indóháznál Dusa József munkást elütötte a vonat s lábán sérülést ejtett. A sérülés nem nagy foku. * Mennyit fogy a nap októberben. Október hó 1-én a nap 6 óra 1 perczkor kelt és 5 óra 38 perczkor nyugodott le, tehát a nap hossza 11 óra és 37 percz volt. 31-én a nap 6 óra 44 perczkor kelt és 4 óra 43 perczkor fog nyugodni tehát a nap hossza 9 óra 59 percz lesz. E szerint a nap hossza október hónapban 1 óra és 38 perczel fog s természetesen az éjszaka ugyanannyival hosszabbodik. * Találtattott egy csomó pakoló-papír. A tulajdonos, kellő igazolás mellett, átveheti Szabó Mihálynál, kis-várad-utca 2104. szám a. * Összehasonlító statisztika. A szept. 11-17-ig terjedő héten Budapesten élve született 291 gyermek, elhalt 227 egén; Debreczenben szül. 39, elh. 29; Pozsonyban szül. 22, elh. 38; Kecskeméten szül. 39, elh. 38; Aradon szül. 19, elh.

28; Temesvárt szül. 26, elh. 29; Nagyváradoson szül. —, elh. —; Kassán szül. 13, elh. 19; Kolozsvárott szül. 15, elh. 15; Sz. Fehérvárt szül. 20, elh. 16; Kun-Félegyházán szül. 37, elh. 19 egén.

* Husárak megállapítva s bejelentve 1887. évi okt. hó 5-től okt. 12 ig. 30 kr. Erdei Jánosnál morgó-utca 587. sz. alatt. 32 kr. Kolb Jakabnál péterfia utca 687 sz. alatt. 32-36 kr. Rác Györgynél Czegléd utca 2599. sz. a., 34 kr. Erdi Ferencnél Csapó-utca 240. sz. a. bárány-utca 2284. sz. a., Balog Jánosnál Mester-utca 1371 sz. a. Csapó-utca 471 sz. alatt, 36 kr. Rác Györgynél csapó-utca 10. sz. a. rózsater 10. sz. a., Erdi Jánosnál sas-utca 3. és 18. sz. a. Hatvan u. 1517., Erdi Ferencnél Miklós-utca 2877 sz. a. Szentesi Jánosnál rózsater 11. sz. Szt. Anna utca 2267 sz. a. Kolb Jakabnál Mester utca 1113. sz. a. rózsater 10. sz. a. Minden többi bejel. 17 mérszárékban pedig 40 kr. 44 kr. a három izraelita székben a piacon. Jegyzet: Magyar Gábor három székben 1 kiló hus nyomtatek nélkül 8 krral drágább.

Időjárás. Európában: A depresszió (755-757) Oroszországban, a nagy légnomás a kontinens nyugoti részében (767-769) van. Keves hőváltozás mellett, az idő változó felhözött, itt-ott kevés esővel.

Házánkban: Nyugotias mérsékelt szelek mellett, a hőmérséklet délen kisebb, a légnomás ugyanitt többnyire nagyobb lett. Az idő változó felhözött, részben szeles, többnyire száraz. Keves eső, itt-ott az északi Kárpátoknál volt.

A hazai táviratoknak is egy jelentékeny része délután 2 óra 30 perczig nem érkezett meg.

Kilátás a jövő időre: Házánkban: Változó felhözött, hűvösebb időt várhatunk, északon itt-ott esővel.

Hazánk s a külföld. Tömeges rablógyilkosság Pápán mint onnan írják a péntekről szombatra virradó éjjelen hajmeresztő rablógyilkosság történt a marczaltó-emilházi major közelében. Fegyveres utonállók este 9 óra tájban megtámadtak két a vásárról jövő csizmadia-kocsit s Bálint Józsefet és Császár Pérencz dáka fuvarosokat, valamint Holi László pápai csizmadia mestert, valamint Csanak Istvánné és Toaz Józsefné csizmadia mesterek feleségeit kik mindannyian életveszélyes sérüléseket szenvedtek a rablóhad szerkeze csapásaitól. Valamennyiüknek elrabolták pénzüket, feltörték a ládákat és épen azon voltak hogy a vértől borított asszonyoknak levágják az ujjait, a melyek n aranygyűrűk fénylettek, mikor a közelben neszt hallottak és megfutamtak. Pápa éjjelénél fél órákor jutott a hír a reményes tettről és Kis Mórész rendőrfelügyelő tüstént a legerélyesebb nyomozást rendelte el. Fidesz csendőr őrsparancsnok és két városi rendőr azonnal kutatni kezdék a rablógyilkos utonállók és kevéssel később meg néhány csendőr követte őket. — A borzost eset Pápa egész lakosságát lázas izgatottságban tartja.

Muzsák. A magyar tud. akadémia Trefort Ágoston elnökelete alatt hétfőn összes ülést tartott. Az elnök a szóp számban egybegyűlteket üdvözölve, kívánta, hogy friss erővel, jó kedvel fogjanak a szünet után a munkához. „Mert bizony — ugymond — Magyarországon nemcsak a hazát szeretik, de azért dolgozni is kell.“ Fraknói Vilmos föltitkár terjesztette elő ezután jelentéseit. Sajnálattal emlékszik meg a szünet alatt elhunyt Arányi Lajos dr. levelező tagról, Bott Ágost dr. egyetemi tanár külöstagról, a ki július hó 23-án hunyt el. Az illető osztályokat meg fogják keresni az emlébeszéd tartása végett. Brassai Samu dr. és Kacsokovics Lajos lev. tagokhoz akadémiai tagságuk felszázados jubileuma alkalmából az akadémia elnöke üdvözölő levelet intézett, a miért azok leveleiben fejezték ki köszönetüket. A bécsi egészségügyi kongresszusra az akadémia képviselőiben Than Károly és Szabó József küldettek ki. Ezután a szeptember 30-ig beérkezett pályamunkákat mutatta be.

SEKEZSZTŐI POSTA. Helyreigazítás. Lapunk tegnapi számába több hiba eszszott be, melyet a következőkben igazitunk helyre: A vezércikk 2-ik hasábjának 3-ik és következő sorai így olvasandók: „Es miután a holt idejében tett utazások alatt a külföldön sem lehet töbet tanulni, mint Budapesten — s így ezekben célszerűség nincsen — nagy valószínűséget látunk azon föltevésben, hogy e tanulmányutak költségeit az állam viseli“ stb. — A „vásár“ról szóló helyi hírnk alatt pedig „hetivásár“ értendő.

Debr. Színház. Holnap csütörtökön, 1887. október hó 6-án. Az aradi tizenhárom vértanu emlékére, diszeloadásul: A SZIGETVÁRI VÉRTANUK. Dráma 5 felvonásban. Irta: Jókai Mór. Felelős szerkesztő Gáspár Imre Kiadó Kutasi Imre

